

[Poul Møller.]

og jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling kan få en fornyet forhandling om dette spørgsmål. Jeg tror, der vil komme henvendelser til udvalget bl. a. fra sparekasserne, henvendelser, som vil kunne give anledning til en fornyet drøftelse af, om det er rimeligt nu at stille disse selvpensionister ringere.

Vi kan ikke medvirke til, at bidrag til børn født uden for ægteskab skal kunne fradrages i indkomsten, fordi det af flere eksempler, som er nævnt i udvalget, fremgår, at alimentanter herved vil kunne blive stillet bedre end familiefædre. Det kan ikke være rimeligt. Den dårlige stilling for familiefæderen i forhold til alimentanten fremkaldes derved, at børnefradragene i skattelovgivningen aldrig er blevet ført à jour, medens derimod normalbidragene til børn født uden for ægteskab stadigvæk føres à jour. Fradraget for den, der skal betale til et barn født uden for ægteskab, bliver altså større og vil fortsat blive større, fordi det pristalsreguleres, end børnefradraget for almindelige familieforsørgere. Det finder vi som sagt uheldigt, for det skulle trods alt ikke så gerne kunne betale sig at have sine børn uden for ægteskab fremfor at have den inden for ægteskab. Jeg tror, vi må sige, at grundlaget for vor familieret stadig væk er ægteskabet, og derfor bør vi ikke skattemæssigt stille familieforsørgeren ringere end fæderen med børn født uden for ægteskab. Den foreslåede bestemmelse vil også fremkalde den mærkelige situation, at desto flere penge, den velhavende mand, der har børn uden for ægteskab, vil give et af disse børn, desto bedre bliver han stillet skattemæssigt, medens derimod den fader, der vil give sit barn inden for ægteskab flere penge, ikke får noget fradrag derfor.

Lovforslagets § 30 har under udvalgsbehandlingen gennemgået betydelige forbedringer. Det var en meget rigoristisk og kategorisk bestemmelse, den højtærede finansminister fremsatte forslag om for at prøve på at stoppe et hul i den bestående skattelovgivning. Det bliver nu en forholdsvis beskedent ændring i den bestående skattelovgivning, der gennemføres her, nemlig kun vedrørende forholdet mellem for-

ældre og børn, bedsteforældre og børnebørn. Da bestemmelserne selvfølgelig bør være i overensstemmelse med de almindelige retsprincipper, mener vi ikke, at man kan ændre vilkårene for lovligt indgåede forpligtelser. Ud fra denne tankegang har vi stillet et underændringsforslag, der tager sigte på, at forpligtelser af den omhandlede art til børn og børnebørn ikke kan indgås i fremtiden med den hidtil gældende virkning, men at de, der er indgået, bevarer deres virkning. Jeg håber, at medlemmerne vil kunne stemme for vort underændringsforslag. Skulle det ikke blive tilfældet, vil vi ved afstemningen om flertallets ændringsforslag til § 30 afholde os fra at stemme; vi vil ikke stemme imod, fordi vi trods alt betragter ændringen som en betydelig forbedring, skønt den er udtryk for et princip, vi ikke kan acceptere.

Vi kan ikke stemme for lovforslagets § 38, hvorefter renter af gæld ikke i fremtiden skal være fradragsberettigede i samme omfang som nu. Det er et meget gammelt princip i vor skattelovgivning, at man ved indkomstopgørelsen kan fradrage de udgifter, man har haft til betaling af renter på sin gæld. Dette ønsker flertallet nu i visse henseender ændret. Vi er imidlertid langt fra overbevist om, at den foreslåede bestemmelse er hensigtsmæssig, selv om den i sidste øjeblik under udvalgsbehandlingen blev betydeligt mildnet.

Den højtærede finansminister stillede udvalget et skriftligt forslag om en tilføjelse til bestemmelserne vedrørende opsparingspræmiering. Det har ikke været muligt for udvalget, da ændringsforslaget først kom dagen før der skulle afgives betænkning, overhovedet at få nogen forhandling med den højtærede finansminister om denne tilføjelse. Ændringen havde ikke været genstand for nogen forudgående udvalgsdrøftelse, og den kom ganske bag på udvalgets medlemmer, så meget mere som der ikke var optaget noget herom i det fremsatte ligningslovsforslag. Jeg forstår, at ændringen skyldes, at man i ministeriet arbejder med et eller andet problem vedrørende fornyelsen eller forlængelsen af loven om præmiering af opsparing. Det er i hvert fald den forklaring, vi har fået i udvalget, at dette var baggrunden for, at man ville have en